

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 346

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 25 mai 2009

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 513 din 9 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 alin. (2) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic	2-3
Decizia nr. 515 din 9 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 17 alin. (2) teza finală din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004	3-4
Decizia nr. 516 din 9 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 58 ³ alin. (2) lit. b) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor	4-6
Decizia nr. 519 din 9 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 97 alin. (5) și (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România	6-7
Decizia nr. 569 din 14 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 din Legea nr. 223/2007 privind Statutul personalului aeronautic civil navigant profesionist din aviația civilă din România	8-9
Decizia nr. 571 din 14 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (1) și (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței	9-10
Decizia nr. 573 din 14 aprilie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 132 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale	11-12
ACTE ALE OFICIULUI ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR	
60. — Decizie pentru publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Protocolului privind desemnarea colectorului unic al remunerației convenite titularilor de drepturi de autor și titularilor de drepturi conexe pentru retransmiterea prin cablu, repartizarea remunerațiilor colectate către organismele de gestiune colectivă beneficiare și modalitatea de evidențiere și justificare a cheltuielilor privind acoperirea reală a costurilor de colectare ale organismului de gestiune colectivă colector unic	12-14
ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE	
563. — Ordin pentru aprobarea utilizării formularelor unice pe țară, fără regim special, necesare raportării activității furnizorilor de servicii medicale	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 513

din 9 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 alin. (2) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen Cătălina Gliga	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 alin. (2) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, excepție ridicată de Cristina Mărginean în Dosarul nr. 2.361/176/2008 al Judecătoriei Alba Iulia.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 2.234D/2008 având ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de Dragoș Ionuț Feișan și Natalia Mihaela Feișan în Dosarul nr. 2.359/176/2008 al aceleiași instanțe.

Și în acest dosar, în urma apelului nominal, se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea.

Curtea, în temeiul art. 14 și al art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, raportate la art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea Dosarului nr. 2.234D/2008 la Dosarul nr. 2.233D/2008, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public. Acesta pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 10 septembrie 2008, pronunțate în dosarele nr. 2.361/176/2008 și nr. 2.359/176/2008, **Judecătoria Alba Iulia a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 alin. (2) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic.** Excepțiile au fost ridicate de Cristina Mărginean, Dragoș Ionuț Feișan și Natalia Mihaela Feișan în cauze având ca obiect soluționarea plângerilor formulate împotriva încheierilor de respingere a cererilor de îndeplinire a unor acte notariale.

În **motivările excepțiilor**, având un conținut similar, se susține în esență, că textul de lege afectează prerogativa

proprietarului unei suprafețe de pădure mai mici de 1 ha de a dispune de aceasta atât în timpul vieții, cât și pentru cazul morții sale.

Judecătoria Alba Iulia apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că textul de lege criticat este constituțional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 34 alin. (2) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 238 din 27 martie 2008, care au următorul cuprins:

— Art. 34 alin. (2): „*Proprietatea forestieră nu poate fi divizată sub limita de 1 ha.*”

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine dispozițiilor constituționale ale art. 44 — Dreptul de proprietate privată și ale art. 136 alin. (5), potrivit cărora proprietatea privată este inviolabilă, în condițiile legii organice.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că a mai examinat constituționalitatea dispozițiilor art. 34 alin. (2) din Legea nr. 46/2008, prin prisma unor critici similare și prin raportare la aceeași prevedere din Legea fundamentală ca și în cauza de față. Prin Decizia nr. 63 din 15 ianuarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 131 din 3 martie 2009, Curtea Constituțională a respins excepția ca neîntemeiată, pentru argumentele acolo reținute. Întrucât nu au fost evidențiate elemente noi, de natură să justifice o reconsiderare a acestei jurisprudențe a Curții, soluția și motivarea acestei decizii își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 34 alin. (2) din Legea nr. 46/2008 — Codul silvic, excepție ridicată de Cristina Mărginean în Dosarul nr. 2.361/176/2008 al Judecătoriei Alba Iulia și de Dragoș Ionuț Feișan și Natalia Mihaela Feișan în Dosarul nr. 2.359/176/2008 al aceleiași instanțe.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 515

din 9 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 17 alin. (2) teza finală din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 17 alin. (2) teza finală din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Societatea Comercială „Orange România” — S.A. în Dosarul nr. 6.648/2/2007 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal răspund, pentru partea Societatea Comercială „Romtelecom” — S.A., domnul Alin Cuța, consilier juridic, cu delegație la dosar, și pentru partea Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, domnul avocat Cristian Popară, apărător ales cu delegația depusă la dosarul cauzei. Se constată lipsa autorului excepției și a părții Societatea Comercială „Sysware Systems Integration” — S.R.L., față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentanților părților prezente. Luând pe rând cuvântul, aceștia solicită respingerea excepției, considerând că textul de lege criticat nu contravine prevederilor constituționale invocate de autorul excepției.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 8 iulie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 6.648/2/2007, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 17 alin. (2) teza finală din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Comercială „Orange România” — S.A. din București într-un litigiu de contencios administrativ având ca obiect anularea unor acte administrative.

În **motivarea excepției**, formulată oral în fața instanței de judecată și consemnată în încheierea de sesizare a Curții Constituționale, se susține că textul de lege criticat încalcă prevederile art. 21 din Constituție privind accesul liber la justiție.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal opinează în sensul respingerii excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 17 alin. (2) teza finală din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile reprezentanților părților, concluziile procurorului,

dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 17 alin. (2) teza finală din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.154 din 7 decembrie 2004, modificată prin Legea nr. 262/2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 510 din 30 iulie 2007. Textul de lege criticat are următorul cuprins:

— Art. 17 alin. (2) teza finală : „(2) Pentru cererile formulate în baza prezentei legi se percep taxele de timbru prevăzute de Legea nr. 146/1997 privind taxele judiciare de timbru, cu modificările și completările ulterioare, pentru cauzele

neevaluabile în bani, cu excepția celor care au ca obiect contractele administrative, care se vor taxa la valoare.”

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine dispozițiilor art. 21 — *Accesul liber la justiție* din Legea fundamentală.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că a mai exercitat controlul de constituționalitate asupra prevederilor ce formează obiect al prezentei excepții, prin raportare la același text din Legea fundamentală ca și cel invocat de autorul prezentei excepții, iar prin Decizia nr. 639 din 3 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 925 din 15 noiembrie 2006, a respins excepția ca neîntemeiată, pentru motivele acolo reținute. Întrucât nu au intervenit elemente noi care să justifice reconsiderarea acestei jurisprudențe a Curții Constituționale, soluția pronunțată cu acel prilej și considerentele care au stat la baza acesteia își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 17 alin. (2) teza finală din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, excepție ridicată de Societatea Comercială „Orange România” — S.A. în Dosarul nr. 6.648/2/2007 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 516

din 9 aprilie 2009

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 58³ alin. (2) lit. b)
din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

excepție ridicată de Emilian Ciurar în Dosarul nr. 5.092/30/2008 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, apreciind că textul de lege criticat nu contravine prevederilor constituționale invocate de autorul excepției.

CURTEA,

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 58³ alin. (2) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 5.092/30/2008, **Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 58³ alin. (2) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Emilian Ciurar într-o cauză având ca obiect anularea unui act administrativ emis de Serviciul arme, explozivi și substanțe toxice din cadrul Inspectoratului Județean de Poliție Timiș.

În motivarea excepției autorul acesteia susține că textul de lege criticat este contrar dispozițiilor constituționale privind neretroactivitatea legii. În acest sens, arată că intervenția unei modificări a legislației nu poate afecta drepturi câștigate și recunoscute. Precizează că i se aduce o atingere și dreptului de proprietate, întrucât Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2008 îi impune să vândă arma neletală, „ca urmare a situației create de către Guvern prin emiterea acestui act”.

Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că prevederile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, prevederile art. 58³ alin. (2) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 26/2008 pentru modificarea și completarea Legii nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 203 din 17 martie 2008. În realitate, autorul excepției are în vedere prevederile art. 58³ alin. (2) lit. b) din Legea nr. 295/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 583 din 30 iunie 2004, care au fost introduse prin art. 1 pct. 8 din ordonanța amintită. Aceste prevederi de lege au următorul cuprins:

— Art. 58³ alin. (2) lit. b) din Legea nr. 295/2004: „(2) Revocarea dreptului de port și folosire a armelor neletale supuse autorizării se dispune de către organul competent care a acordat acest drept atunci când titularul dreptului se află în una dintre următoarele situații: (...)

b) nu mai îndeplinește condițiile prevăzute la art. 58 alin. (2) lit. a).”

Art. 58 alin. (2) lit. a), la care face trimitere textul de lege criticat, prevede că autorizația de procurare a armelor neletale

se acordă cetățenilor români și străinilor cu ședere legală în România, care au împlinit vârsta de 18 ani, dacă îndeplinesc, cumulativ cu alte trei condiții, condiția de a nu fi fost condamnate prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă pentru săvârșirea cu intenție a uneia dintre infracțiunile prevăzute de prezenta lege sau la o pedeapsă privativă de libertate mai mare de 2 ani pentru infracțiuni comise cu intenție.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, textul de lege criticat contravine următoarelor dispoziții din Legea fundamentală: art. 15 alin. (2) potrivit căruia legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 44 alin. (1) și (2) referitor la garantarea și ocrotirea dreptului de proprietate privată și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 58³ alin. (2) lit. b) din Legea nr. 295/2004 nu sunt de natură să contravină principiului neretroactivității legii. Textul de lege criticat cuprinde dispoziții referitoare la situațiile în care se dispune revocarea dreptului de port și folosire a armelor neletale supuse autorizării, norma juridică acționând numai pentru viitor. În jurisprudența sa, Curtea Constituțională a statuat că „o lege nu este retroactivă atunci când modifică pentru viitor o stare de drept născută anterior și nici atunci când suprimă producerea în viitor a efectelor unei situații juridice constituite sub imperiul legii vechi, pentru că, în aceste cazuri, legea nouă nu face altceva decât să reglementeze modul de acțiune în timpul următor intrării ei în vigoare, adică în domeniul propriu de reglementare”. Așadar, instituirea unei noi condiții pe care posesorul unei arme neletale trebuie să o îndeplinească pentru a putea să o poarte și să o folosească nu constituie o nesocotire a principiului constituțional al neretroactivității legii. Aplicarea legii în cadrul litigiului aflat pe rolul instanței în fața căreia a fost ridicată excepția de neconstituționalitate implică și rezolvarea conflictului de legi în timp, chestiune care este de competența exclusivă a instanței investite cu soluționarea acestuia.

Curtea constată că nu poate reține critica referitoare la încălcarea dispozițiilor art. 53 din Constituție, deoarece textul constituțional invocat are în vedere restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți fundamentale; or, dreptul de a purta și de a folosi o armă neletală nu se încadrează în această categorie.

Autorul excepției susține că i se aduce o atingere și dreptului de proprietate, întrucât este obligat să vândă arma neletală, „ca urmare a situației create de către Guvern prin emiterea acestui act”. Curtea constată că prevederea de lege criticată nu afectează în niciun fel dreptul de proprietate al acestuia, neimpunând condiția înstrăinării armei, aceasta fiind doar o posibilitate aflată la îndemâna persoanei căreia i se aplică respectiva normă juridică. Chiar în ipoteza în care ar fi afectată prerogativa dispoziției, Curtea constată că o asemenea măsură ar fi în concordanță inclusiv cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, ilustrată prin hotărârile *Sporrong și Lönnroth contra Suediei* din 1982, *Brumărescu contra României* din 1999, *Djidrovski contra Fostei Republici Iugoslave a Macedoniei* din 2005 și *Basoukou contra Greciei* din 2005, prin care a statuat că dreptul de proprietate privată nu este un drept absolut, ci poate comporta limitări, în măsura în care acestea sunt apte să asigure un echilibru just între cerințele interesului general al comunității și imperativele apărării drepturilor fundamentale ale individului.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 58³ alin. (2) lit. b) din Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor, excepție ridicată de Emilian Ciurar în Dosarul nr. 5.092/30/2008 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 519

din 9 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 97 alin. (5) și (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Simona Ricu	— procuror
Claudia-Margareta Krupenschi	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 97 alin. (5) și (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Ratnasingam Murugadaz în Dosarul nr. 6.608/2/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții Constituționale acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, indicând în acest sens Decizia nr. 28/2009 prin care Curtea Constituțională a soluționat o excepție de neconstituționalitate având același obiect și aceeași motivare ca și în prezenta cauză.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 5 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 6.608/2/2008, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 97 alin. (5) și (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România.**

Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Ratnasingam Murugadaz într-o cauză de contencios administrativ privind prelungirea măsurii de luare în custodie publică.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile art. 97 alin. (5) și (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 sunt neconstituționale, în măsura în care nu reglementează o procedură clară de prelungire a perioadei de luare în custodie publică, prin limitarea duratei procedurii, precum și datorită faptului că soluția prelungirii custodiei publice este impusă instanței de judecată prin lege. De asemenea, textele legale ar trebui să prevadă ca măsura privativă de libertate ce constă în luarea în custodie publică să înceteze de drept în situația în care străinul beneficiază de permisiune de ședere, acordată potrivit art. 88 și 89 din Legea nr. 122/2006 privind azilul în România. Prin urmare, în cazul în care se permite rămânerea străinului pe teritoriul României, măsura luării în custodie publică constituie o încălcare a dreptului la liberă circulație și a dreptului la libertate.

Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale și convenționale invocate.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Dispozițiile art. 97 alin. (5) și (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 nu aduc atingere liberului acces la justiție sau dreptului la apărare, în condițiile în care alin. (1) și (9) ale aceluiași articol criticat reglementează posibilitatea depunerii plângerii împotriva măsurii de luare în custodie publică, litigiu în cadrul căruia străinul beneficiază de toate garanțiile unui proces echitabil, inclusiv respectarea cerinței soluționării cauzei într-un termen rezonabil și exercitarea dreptului la apărare.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 97 alin. (5) și (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 sunt constituționale. Acestea nu conțin norme care prin natura lor îngrădesc părților posibilitatea de a-și valorifica pretențiile sau de a dovedi netemeinicia pretențiilor invocate de către părțile adverse, astfel că nu se poate reține critica de neconstituționalitate față de prevederile art. 21, 24, 53 și 124 din Constituție. În plus, consideră că dispozițiile art. 1 alin. (4) din Legea fundamentală, invocate, nu au incidență în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 97 alin. (5) și (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 421 din 5 iunie 2008, cu următorul conținut:

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 97 alin. (5) și (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România, excepție ridicată de Ratnasingam Murugadaz în Dosarul nr. 6.608/2/2008 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 9 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Art. 97. — Luarea în custodie publică a străinilor:
„(5) *Prelungirea duratei de luare în custodie publică a străinilor prevăzuți la alin. (2) care nu au putut fi îndepărtați de pe teritoriul României în termen de 30 de zile se dispune de către curtea de apel în a cărei rază de competență teritorială se află locul de cazare, la solicitarea motivată a Oficiului Român pentru Imigrări. Instanța trebuie să se pronunțe înainte de expirarea termenului luării în custodie publică dispuse anterior, iar hotărârea instanței este irevocabilă. (...)*

(7) *În situația în care, ulterior luării în custodie publică a unui străin, se constată existența unuia dintre cazurile prevăzute la art. 92 alin. (1) sau acesta formulează pentru prima dată o cerere pentru acordarea unei forme de protecție, măsura luării în custodie publică încetează de drept. La formularea unei a doua cereri, măsura luării în custodie publică încetează la data acordării accesului la o nouă procedură.”*

Autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (4) privind principiul separației puterilor, art. 21 care garantează accesul liber la justiție, art. 24 consacrat dreptului la apărare, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și ale art. 124 referitoare la principiile în conformitate cu care se desfășurează justiția. De asemenea, sunt invocate dispozițiile art. 5 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la libertate și la siguranță.

Analizând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că dispozițiile art. 97 alin. (5) și (7) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 194/2002 privind regimul străinilor în România au mai fost supuse controlului de constituționalitate. Un exemplu în acest sens îl constituie Decizia nr. 28 din 13 ianuarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 49 din 27 ianuarie 2009, sau Decizia nr. 158 din 10 februarie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 143 din 9 martie 2009, prin care Curtea, pentru considerentele acolo reținute, a respins excepția, răspunzând, cu acele prilejuri, unor critici de neconstituționalitate asemănătoare celor formulate în prezenta cauză.

Așa fiind, pentru identitate de rațiune, atât soluția pronunțată prin deciziile indicate, cât și argumentele pe care aceasta s-a sprijinit își păstrează valabilitatea.

Magistrat-asistent,
Claudia-Margareta Krupenschi

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 569

din 14 aprilie 2009

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 din Legea nr. 223/2007
privind Statutul personalului aeronautic civil navigant profesionist din aviația civilă din România**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 din Legea nr. 223/2007 privind Statutul personalului aeronautic civil navigant profesionist din aviația civilă din România, excepție ridicată de Dumitru Dumitru în Dosarul nr. 21.293/3/2008 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal răspunde autorul excepției asistat de avocat, lipsind cealaltă parte, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul autorului excepției solicită admiterea acesteia. Se arată că prevederile legale criticate sunt discriminatorii între diferite categorii de personal aeronautic civil navigant profesionist pensionat pentru limită de vârstă.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate. Se arată că prevederile legale criticate se aplică în mod egal persoanelor aflate în aceeași situație prevăzută de norma juridică.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 4 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 21.293/3/2008, **Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 din Legea nr. 223/2007**, excepție ridicată de Dumitru Dumitru în cauza ce are ca obiect judecarea contestației la decizia de pensionare formulată de autorul excepției.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că art. 51 din Legea nr. 223/2007 încalcă dispozițiile art. 16 alin. (1) din Constituție. Se arată că dispozițiile legale sunt discriminatorii pentru categoria de personal aeronavigant care, la vremea cât a fost în activitate, a fost considerat personal de conducere al aeronavei.

Tribunalul București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatul Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția ridicată.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că nu pot fi reținute criticile autorului excepției în raport cu art. 16 din Constituție.

Avocatul Poporului consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale. Se arată că legiuitorul a stabilit un mod de calcul al pensiei de serviciu pentru toate categoriile de personal navigant prevăzute de norma legală.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile autorului excepției și ale procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 51 din Legea nr. 223/2007 privind Statutul personalului aeronautic civil navigant profesionist din aviația civilă din România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 481 din 18 iulie 2007, având următorul cuprins:

— Art. 51: „*Pentru categoriile de personal aeronautic civil navigant profesionist din cadrul aviației civile de transport aerian prevăzute la art. 4 lit. b) care, la data intrării în vigoare a prezentei legi, nu mai există datorită evoluției tehnicii aeronautice și a concepției de exploatare la sol și în zbor a aeronavelor civile, quantumul pensiei de serviciu va fi de 50% din quantumul calculat în condițiile prezentei legi pentru pilotul comandant, în aceleași condiții de vârstă și vechime, corespunzător tipului de aeronavă civilă aflată în exploatare, cu greutatea maximă la decolare cea mai apropiată de aeronava civilă pe care persoana în cauză a deținut ultima calificare și licență.*”

Prevederile constituționale invocate în motivarea excepției sunt cele ale art. 16 alin. (1) privind egalitatea în drepturi.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată. Potrivit dispozițiilor art. 47 alin. (2) din Constituție, cetățenii au dreptul la pensie și la alte forme de asigurări sociale și măsuri de protecție socială, în condițiile stabilite de lege. În realizarea acestui principiu constituțional legiuitorul are libertatea să stabilească drepturile de asigurări sociale convenite cetățenilor, condițiile și criteriile de acordare a acestora, modul de calcul al lor, în raport cu posibilitățile create prin resursele financiare disponibile, și să le modifice în concordanță cu schimbările ce se produc în resursele economico-financiare. Această prerogativă a legiuitorului nu poate fi considerată ca o încălcare a principiului constituțional al egalității cetățenilor.

Dispozițiile art. 4 lit. a) pct. 1 din aceeași lege prevăd că „*pilotul comandant este pilotul prim, membru al echipajului de conducere la bordul unei aeronave civile, care răspunde de îndeplinirea misiunii de zbor în deplină siguranță și își exercită dreptul de comandă asupra întregului echipaj, în conformitate cu reglementările aeronautice specifice în vigoare*”. Rezultă că

tratamentul juridic diferențiat prevăzut de textul de lege criticat este justificat de situațiile diferite în care se află categoriile de personal aeronautic, determinate de atribuțiile specifice fiecărei categorii în parte.

Referitor la criticile privind modul de calcul al pensiei de către Casa de pensii, Curtea observă că acestea constituie aspecte de interpretare și aplicare a legii, de competența instanței de judecată.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 din Legea nr. 223/2007 privind Statutul personalului aeronautic civil navigant profesionist din aviația civilă din România, excepție ridicată de Dumitru Dumitru în Dosarul nr. 21.293/3/2008 al Tribunalului București — Secția a VIII-a conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 571

din 14 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (1) și (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Mihai Paul Cotta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (1) și (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială BNP Consult — SPRL Craiova în Dosarul nr. 14.883/54/2006 al Curții de Apel Craiova — Secția comercială.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune să se facă apelul și în dosarele nr. 2.462D/2008 și nr. 2.463D/2008, care au ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate, ridicată de același autor al excepției în același dosar al Curții de Apel Craiova — Secția comercială.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele menționate au obiect identic, pune în discuție, din oficiu, conexarea lor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea dosarelor.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea dosarelor nr. 2.462D/2008 și

nr. 2.463D/2008 la Dosarul nr. 2.461D/2008, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca neîntemeiată. În acest sens este menționată jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 18 noiembrie 2008, pronunțate în Dosarul nr. 14.883/54/2006, **Curtea de Apel Craiova — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (1) și (3) din Legea nr. 85/2006**, excepție ridicată de Societatea Comercială BNP Consult — SPRL Craiova în cadrul judecării procedurii de insolvență.

În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că prevederile art. 8 alin. (1) și (3) din Legea nr. 85/2006 sunt neconstituționale în raport cu dispozițiile art. 21 alin. (1) și (2), art. 53 alin. (1), art. 124 alin. (2) și art. 126 alin. (2) și (3) din Constituție. De asemenea, în susținerea excepției sunt invocate și dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Se arată că existența unei singure căi de atac și judecarea recursurilor de către același complet de judecată sunt contrare dispozițiilor constituționale menționate. Totodată, prin reglementările criticate se împiedică exercitarea rolului Înaltei Curți de Casație și Justiție de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii.

Curtea de Apel Craiova — Secția comercială consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile art. 8 alin. (1) și (3) din Legea nr. 85/2006 sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 8 alin. (1) și (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 359 din 21 aprilie 2006, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul conținut:

— Art. 8: „(1) Curtea de apel va fi instanța de recurs pentru hotărârile pronunțate de judecătorul-sindic în temeiul art. 11. [...]”

(3) Recursul va fi judecat de completuri specializate, în termen de 30 de zile de la înregistrarea dosarului la curtea de apel. Citarea părților în recurs se face potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă. În vederea soluționării recursului, se trimit la curtea de apel, în copie certificată de grefierul-șef al tribunalului, numai actele care interesează soluționarea căii de atac, selectate de judecătorul-sindic. În cazul în care instanța de recurs consideră necesare și alte acte din dosarul de fond, va pune în vedere părților interesate să le depună în copie certificată.”

Autorul excepției susține că prevederile legale criticate sunt neconstituționale în raport cu următoarele texte din Constituție: art. 21 alin. (1) și (2) referitoare la dreptul de acces liber la justiție, art. 53 alin. (1) privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau libertăți, art. 124 alin. (2) privind unicitatea, imparțialitatea și egalitatea justiției pentru toți și art. 126 alin. (2) și (3) privind stabilirea numai prin lege a competenței instanțelor judecătorești și a procedurii de judecată. De asemenea, în susținerea excepției sunt invocate și dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 alin. (1) și (3) din Legea nr. 85/2006 privind procedura insolvenței, excepție ridicată de Societatea Comercială BNP Consult — SPRL Craiova în Dosarele nr. 14.883/54/2006 ale Curții de Apel Craiova — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Prin Decizia nr. 786 din 7 noiembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 11 din 8 ianuarie 2007, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 8 din Legea nr. 85/2006, prin raportare la aceleași texte constituționale.

S-a reținut că prevederile referitoare la competența tribunalelor prin judecătorul-sindic, ca primă instanță, și a curților de apel pentru judecarea recursurilor declarate împotriva hotărârilor pronunțate de judecătorul-sindic, au fost stabilite prin lege, în conformitate cu dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție, iar nu prin încălcarea acestora.

Curtea a mai reținut că opțiunea legiuitorului pentru stabilirea competenței curților de apel în soluționarea recursurilor a fost determinată de faptul că acestea sunt instanțele imediat superioare în grad tribunalelor în cadrul cărora funcționează judecătorul-sindic. Practic ar fi imposibilă judecarea tuturor recursurilor de Înalta Curte de Casație și Justiție, contrară și rațiunii pentru care este stabilită procedura specială a insolvenței. Curtea reține că această competență a curților de apel nu afectează în niciun mod rolul constituțional al instanței supreme de a asigura interpretarea și aplicarea unitară a legii de către instanțele judecătorești prin deciziile pe care le pronunță în soluționarea recursurilor în interesul legii.

S-a constatat că nicio dispoziție constituțională și niciun instrument juridic internațional nu stabilesc câte grade de jurisdicție și câte căi de atac trebuie să existe pentru înfăptuirea justiției în diferite categorii de cauze, astfel încât existența numai a unei singure căi de atac nu aduce nicio atingere dreptului de acces liber la justiție. În considerarea acestui aspect, Curtea a constatat că art. 13 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale presupune doar existența posibilității efective de a supune judecării unei instanțe naționale cazul violării unui drept consacrat de convenție (*Cauza Kudla împotriva Poloniei, 2000*) și, în consecință, „nu impune un anumit număr al gradelor de jurisdicție sau un anumit număr al căilor de atac” (Decizia Curții Constituționale nr. 288 din 3 iulie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 560 din 5 august 2003).

Neputându-se reține îngrădirea exercițiului niciunui drept sau libertăți fundamentale, Curtea constată că prevederile art. 53 din Constituție nu sunt incidente în cauză.

Întrucât în cauză nu au intervenit elemente noi, de natură să modifice jurisprudența Curții, soluțiile și considerentele pronunțate în deciziile menționate își mențin valabilitatea și în prezenta cauză.

Având în vedere considerentele menționate, Curtea reține că sunt respectate și dispozițiile art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitoare la dreptul la un proces echitabil.

Magistrat-asistent,
Mihai Paul Cotta

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 573

din 14 aprilie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 132 alin. (3)
din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Carmen-Cătălina Gliga	— procuror
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 132 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Alcom” — S.A. din Galați în Dosarul nr. 1.910/44/2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția comercială.

La apelul nominal răspunde, pentru partea Societatea Comercială Fondul „Proprietatea” — S.A., domnul avocat Răzvan Cioromela, membru al Baroului București, apărător ales, cu delegație la dosar. Se constată lipsa celorlalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul apărătorului părții Societatea Comercială Fondul „Proprietatea” — S.A. Acesta solicită respingerea excepției, precizând că textul de lege criticat nu contravine niciuneia dintre prevederile din Legea fundamentală invocate de autorul excepției.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate, invocând jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 11 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 1.910/44/2006, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 132 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale.** Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Societatea Comercială „Alcom” — S.A. din Galați într-o cauză aflată în stadiul procesual al recursului, având ca obiect constatarea nulității absolute a unei hotărâri a Adunării Generale Extraordinare a Acționarilor acestei societăți.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia precizează că, prin prevederile art. 132 alin. (3) din Legea nr. 31/1990, „se dă posibilitatea chiar acționarilor care au fost prezenți la adunare și au votat pentru adoptarea hotărârilor să atace în instanță ca «parte interesată», fraudând dispozițiile legale”.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția comercială apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului

Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că textul de lege criticat este constituțional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile apărătorului părții Societatea Comercială Fondul „Proprietatea” — S.A., concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin.(2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 132 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, care au următorul cuprins:

— Art. 132 alin. (3): *„Când se invocă motive de nulitate absolută, dreptul la acțiune este imprescriptibil, iar cererea poate fi formulată și de orice persoană interesată.”*

Autorul excepției a contestat, în motivarea scrisă, și constituționalitatea prevederilor art. 29 alin. (6) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale. Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția comercială nu a reținut, însă, acest text de lege ca obiect al excepției în dispozitivul încheierii de sesizare și nici nu a făcut vreo mențiune referitoare la acesta în cuprinsul încheierii. Potrivit art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a Curții Constituționale îl constituie încheierea pronunțată de instanța de judecată în fața căreia a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, astfel că, în condițiile date, instanța de control constituțional nu poate examina constituționalitatea acestor prevederi de lege cu care nu a fost sesizată în mod legal.

În opinia autorului excepției, textul de lege criticat contravine următoarelor dispoziții din Constituție: art.9 — *„Sindicatelor, patronatele și asociațiile patronale”*, art. 16 — *„Egalitatea în drepturi”*, art. 21 — *„Accesul liber la justiție”*, art. 24 — *„Dreptul la apărare”*, art. 44 — *„Dreptul de proprietate privată”*, art. 45 — *„Libertatea economică”*, art. 51 — *„Dreptul de petiționare”*, art. 52 — *„Dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică”*, art. 53 — *„Restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți”* și art. 73 — *„Categoriile de legi”*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că s-a mai pronunțat, în repetate rânduri, asupra constituționalității prevederilor art.132 alin.(3) din Legea nr. 31/1990. Prin mai multe decizii, Curtea a constatat că, prin legitimarea procesuală activă a oricărei persoane interesate de a ataca hotărârea adunării generale a acționarilor, atunci când prin aceasta se încalcă o dispoziție legală imperativă de interes public, textul de lege criticat reprezintă consacrarea legală a

regimului juridic al nulității absolute și nu contravin sub niciun aspect dispozițiilor art. 21, art. 44 și art. 45 din Legea fundamentală. În acest sens, pot fi amintite Decizia nr. 370 din 4 mai 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 30 mai 2006, Decizia nr. 250 din 9 martie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 333 din 13 aprilie 2006, sau Decizia nr. 745 din 26 octombrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 954 din 27 noiembrie 2006. Motivarea criticii formulate în prezenta cauză se regăsește, în esență, printre argumentele autorilor acelor excepții. În plus, autorul excepției ce formează obiectul

dosarului de față enumeră și alte texte din Constituție, fără a preciza, însă, în ce ar consta pretinsa încălcare. Potrivit art. 10 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, sesizările trebuie făcute în formă scrisă și motivate, or Curtea nu se poate substitui autorului excepției în ceea ce privește arătarea motivelor de neconstituționalitate, întrucât ar exercita un control din oficiu, care nu este admisibil.

Așadar, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, soluțiile și motivarea deciziilor amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 132 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Alcom” — S.A. din Galați în Dosarul nr. 1.910/44/2006 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 14 aprilie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

ACTE ALE OFICIULUI ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR

OFICIUL ROMÂN PENTRU DREPTURILE DE AUTOR

DECIZIE

pentru publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Protocolului privind desemnarea colectorului unic al remunerației convenite titularilor de drepturi de autor și titularilor de drepturi conexe pentru retransmiterea prin cablu, repartizarea remunerațiilor colectate către organismele de gestiune colectivă beneficiare și modalitatea de evidențiere și justificare a cheltuielilor privind acoperirea reală a costurilor de colectare ale organismului de gestiune colectivă colector unic

Ținând cont de Referatul nr. SDG/1.032 din 24 aprilie 2009 al Direcției registre, gestiune colectivă și relații cu publicul, având în vedere dispozițiile art. 121 alin. (2), art. 131 alin. (2) și ale art. 131² și 133 din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Deciziei directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 44/2009 pentru publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Hotărârii arbitrale din data de 9 martie 2009 având ca obiect forma finală a Metodologiei privind stabilirea remunerațiilor convenite titularilor de drepturi de autor și titularilor de drepturi conexe pentru retransmiterea prin cablu,

în baza prevederilor art. 6 alin. (1) și ale art. 7 din Hotărârea Guvernului nr. 401/2006 privind organizarea, funcționarea, structura personalului și dotările necesare îndeplinirii atribuțiilor Oficiului Român pentru Drepturile de Autor,

directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor emite următoarea decizie:

Art. 1. — Se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, Protocolul privind desemnarea colectorului unic al remunerației convenite titularilor de drepturi de autor și titularilor de drepturi conexe pentru retransmiterea prin cablu, repartizarea remunerațiilor colectate către organismele de gestiune colectivă beneficiare și modalitatea de evidențiere și

justificare a cheltuielilor privind acoperirea reală a costurilor de colectare ale organismului de gestiune colectivă colector unic, încheiat între organismele de gestiune colectivă Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România — Asociația pentru Drepturi de Autor (UCMR—ADA), Societatea pentru Drepturi de Autor în Cinematografie și Audiovizual — Societatea Autorilor

Români din Audiovizual (DACIN SARA), Societatea de Gestione Colectivă a Drepturilor de Autor — COPYRO, Societatea de Gestione Colectivă a Drepturilor de Autor în Domeniul Artelor Vizuale (VISARTA), Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor Interpreți (CREDIDAM), Uniunea Producătorilor de Fonograme din România (UPFR), Uniunea Producătorilor de Film și Audiovizual din România — Asociația

Română de Gestione a Operelor Audiovizuale (UPFAR—ARGOA), Asociația pentru Drepturile Producătorilor de Fonograme din România (ADPFR), prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezenta decizie.

Art. 2. — Prezenta decizie intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Directorul general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor,

Eugen Vasiliu

București, 24 aprilie 2009.

Nr. 60.

ANEXĂ

PROTOCOL

privind desemnarea colectorului unic al remunerației cuvenite titularilor de drepturi de autor și titularilor de drepturi conexe pentru retransmiterea prin cablu, repartizarea remunerațiilor colectate către organismele de gestiune colectivă beneficiare și modalitatea de evidențiere și justificare a cheltuielilor privind acoperirea reală a costurilor de colectare ale organismului de gestiune colectivă colector unic

Având în vedere:

— Decizia directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 44/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 227 din 7 aprilie 2009;

— pct. 4 din metodologia stabilită prin Hotărârea arbitrală din data de 9 martie 2009;

— prevederile art. 121 și 133 din Legea nr. 8/1996 privind dreptul de autor și drepturile conexe, cu modificările și completările ulterioare,

subscrisele:

Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România — Asociația pentru Drepturi de Autor (UCMR—ADA), cu sediul în municipiul București, Calea Victoriei nr. 141, sectorul 1, prin director general Ana Achim;

Societatea pentru Drepturi de Autor în Cinematografie și Audiovizual — Societatea Autorilor Români din Audiovizual (DACIN SARA), cu sediul în municipiul București, str. Dem. I. Dobrescu nr. 4—6, intr. B, et. 3, camerele 50—52, sectorul 1, prin director general Mircea Mureșan;

Societatea de Gestione Colectivă a Drepturilor de Autor — COPYRO, cu sediul în municipiul București, str. Paleologu nr. 5A, et. 3, ap. 3, sectorul 2, prin director general Nicoleta Cofcinski;

Societatea de Gestione Colectivă a Drepturilor de Autor în Domeniul Artelor Vizuale (VISARTA), cu sediul în municipiul București, str. Fabrica de Chibrituri nr. 9—11, sectorul 5, prin director executiv Gheorghe Voican;

Centrul Român pentru Administrarea Drepturilor Artiștilor Interpreți (CREDIDAM), cu sediul în municipiul București, str. Jules Michelet nr. 15—17, sectorul 1, prin director general Ștefan Gheorghiu;

Uniunea Producătorilor de Fonograme din România (UPFR), cu sediul în municipiul București, bd. Nicolae Titulescu nr. 88 B, sectorul 1, prin președinte Dan Popi;

Uniunea Producătorilor de Film și Audiovizual din România — Asociația Română de Gestione a Operelor Audiovizuale (UPFAR—ARGOA), cu sediul în municipiul București, str. Dem. I. Dobrescu nr. 4—6, et. 3, camera 44, sectorul 1, prin director executiv Ionel Udrescu;

Asociația pentru Drepturile Producătorilor de Fonograme din România (ADPFR), cu sediul în municipiul București, str. Maria Rosetti nr. 7—9, ap. 18, sectorul 2, reprezentată de Sorinel Chelariu, în calitate de președinte, conștient prin prezentul protocol după cum urmează:

Art. 1. — Remunerația reprezentând drepturi patrimoniale de autor și conexe, datorată de distribuitorii prin cablu potrivit dispozițiilor art. 121 din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare, astfel cum este prevăzută și de metodologia stabilită prin Hotărârea arbitrală din 9 martie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 227 din 7 aprilie 2009, conform Deciziei directorului general al Oficiului Român pentru Drepturile de Autor nr. 44/2009, va fi colectată de către Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România — Asociația pentru Drepturi de Autor (UCMR—ADA), desemnată astfel colector unic al acestei remunerații.

Art. 2. — (1) Remunerația colectată de Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România — Asociația pentru Drepturi de Autor (UCMR—ADA) în calitate de colector unic de la distribuitorii prin cablu, ce se cuvine și se repartizează organismelor de gestiune colectivă beneficiare, este cea prevăzută de Hotărârea arbitrală din 9 martie 2009, din care va fi dedus în prealabil comisionul de colectare.

(2) În cazul în care, pentru un domeniu de creație dintre cele prevăzute în Hotărârea arbitrală din 9 martie 2009, există două sau mai multe organisme de gestiune colectivă care gestionează aceeași categorie de drepturi, remunerațiile vor fi repartizate de Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România — Asociația pentru Drepturi de Autor (UCMR—ADA) către organismul de gestiune colectivă stabilit colector unic pentru acel domeniu de creație, cu excepția cazului în care organismele de gestiune colectivă din acel domeniu de creație comunică colectorului unic un protocol prin care stabilesc ca plata remunerațiilor să se facă direct organismelor beneficiare și este prevăzută și proporția repartizării.

Art. 3. — Sumele colectate de Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România — Asociația pentru Drepturi de Autor (UCMR—ADA) în calitate de unic colector al remunerației pentru retransmitere prin cablu se vor evidenția într-un cont analitic distinct.

Art. 4. — Înainte de repartizarea sumelor colectate către organismele de gestiune colectivă beneficiare, Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România — Asociația pentru Drepturi de Autor (UCMR—ADA) va deduce și va reține din acestea cheltuielile ce acoperă costurile reale efectuate pentru colectarea remunerației reprezentând drepturi patrimoniale de autor și conexe pentru retransmiterea prin cablu.

Potrivit prezentului protocol, se consideră *cheltuieli reale privind colectarea* următoarele:

a) cheltuieli salariale pentru 4 angajați (drepturile salariale, la care se adaugă toate contribuțiile aferente la diferitele fonduri bugetare);

b) comisioane bancare;

c) costurile funcționării a două posturi telefonice și a unui fax (abonament și convorbiri telefonice);

d) consumabile (toner, hârtie etc.);

e) cota-parte a cheltuielilor de regie aferente suprafeței unei camere;

f) cheltuieli judiciare și de executare silită pentru recuperarea remunerațiilor și depunerea raportărilor (taxe de timbru, timbru judiciar, onorarii experți contabili, onorarii avocați, onorarii executori judecătorești etc.);

g) cheltuieli poștale;

h) cheltuieli de achiziție și mentenanță programe informatice pentru realizarea în format unitar a raportărilor în format unitar de către utilizatori;

i) cheltuieli de deplasare;

j) cheltuieli pentru mijloace tehnice necesare (calculatoare, inclusiv programele informatice aferente, imprimante, fax, copiatoare, scanner etc.);

k) alte cheltuieli necesare desfășurării activității de colectare a remunerațiilor datorate de operatorii de cablu.

Art. 5. — (1) Repartizarea remunerațiilor colectate rezultate în urma deducerii costurilor reale de colectare se va efectua lunar de către Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România — Asociația pentru Drepturi de Autor (UCMR—ADA), în calitate de colector unic, către organismele de gestiune colectivă beneficiare potrivit art. 2.

(2) Repartizarea remunerațiilor se face până la data de 15 a lunii următoare celei în care au fost colectate.

Art. 6. — Cheltuielile reale generate de activitatea de colectare și repartizare vor fi suportate proporțional cu sumele încasate de toate categoriile de beneficiari și nu vor putea depăși pentru un an financiar-contabil 2% din remunerația colectată în acel an.

UCMR—ADA,
Ana Achim,
director general

DACIN SARA,
Mircea Mureșan,
director general

UPFAR—ARGOA
Ionel Udrescu,
director executiv

VISARTA,
Gheorghe Voican,
director executiv

Art. 7. — (1) Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România — Asociația pentru Drepturi de Autor (UCMR—ADA), în calitate de colector unic, va încheia autorizații de licență neexclusivă cu distribuitorii prin cablu potrivit dispozițiilor art. 133 alin. (7) din Legea nr. 8/1996, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Organismele de gestiune colectivă beneficiare ale remunerațiilor pot solicita organismului colector unic al remunerațiilor informații cu privire la sumele colectate. Cererea se depune cu cel puțin 5 zile lucrătoare înainte de data la care se dorește a fi comunicată informația.

Art. 8. — Organismele de gestiune colectivă se obligă să păstreze confidențialitatea tuturor informațiilor primite de la organismul de gestiune colectivă colector unic, organismul de gestiune colectivă ce ar divulga terților astfel de informații fiind direct răspunzător pentru prejudiciile ce ar fi cauzate și solicitate de distribuitorii prin cablu.

Art. 9. — Drepturile asupra bazelor de date constituite de colectorul unic sunt proprietatea acestuia, sunt protejate potrivit legii și nu vor putea fi comunicate către celelalte organisme de gestiune colectivă, utilizate de acestea sau comunicate terților decât în condițiile legii.

Art. 10. — (1) În cazul în care Curtea de Apel București va decide în cadrul apelului formulat împotriva Hotărârii arbitrale din 9 martie 2009 că remunerațiile datorate de operatorii prin cablu nu se colectează de către un colector unic, prezentul protocol încetează de drept la sfârșitul lunii în care a fost publicată Hotărârea Curții de Apel București care ar dispune în acest sens.

(2) Prezentul protocol nu constituie o achiesare la Hotărârea arbitrală din 9 martie 2009, fiecare dintre organismele de gestiune colectivă beneficiare fiind îndreptățit să atace cu apel acea hotărâre arbitrală pentru orice motive pe care le consideră temeinice și legale.

Art. 11. — Orice modificare a prezentului protocol este posibilă prin acte adiționale încheiate între organismele de gestiune colectivă beneficiare, cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare.

*

Prezentul protocol s-a încheiat la București astăzi, 13 aprilie 2009, în 9 (nouă) exemplare originale cu forță probantă egală, din care noi, fiecare parte semnatară, am primit câte un exemplar, iar unul urmează a fi depus la Oficiul Român pentru Drepturile de Autor.

CREDIDAM,
Ștefan Gheorghiu,
director general

UPFR,
Dan Popi,
președinte

COPYRO,
Nicoleta Cofcinski,
director general

ADPFR
Sorinel Chelariu,
președinte

ACTE ALE CASEI NAȚIONALE DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

CASA NAȚIONALĂ DE ASIGURĂRI DE SĂNĂTATE

ORDIN

pentru aprobarea utilizării formularelor unice pe țară, fără regim special, necesare raportării activității furnizorilor de servicii medicale

Având în vedere:

— Referatul Direcției generale relații cu furnizorii nr. 576 din 22 aprilie 2009;

— art. 14 lit. d) din Contractul-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anul 2009, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.714/2008, cu modificările și completările ulterioare;

— Ordinul ministrului sănătății și al președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 416/428/2009 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Contractului-cadru privind condițiile acordării asistenței medicale în cadrul sistemului de asigurări sociale de sănătate pentru anul 2009,

în temeiul prevederilor art. 281 alin. (2) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 17 alin. (5) din Statutul Casei Naționale de Asigurări de Sănătate, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 972/2006, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate emite următorul ordin:

Art. 1. — (1) Se aprobă utilizarea formularelor unice pe țară, fără regim special, care includ și desfășurătoarele necesare raportării activității medicilor din asistența medicală primară, în vederea decontării de către casele de asigurări de sănătate a activității realizate potrivit contractului de furnizare de servicii medicale, conform anexelor nr. 1 a—1 k.

(2) Se aprobă utilizarea formularelor unice pe țară, fără regim special, care includ și desfășurătoarele necesare raportării activității medicilor din asistența medicală ambulatorie de specialitate, în vederea decontării de către casele de asigurări de sănătate a activității realizate potrivit contractului de furnizare de servicii medicale, conform anexelor nr. 2 a—2 m.

(3) Se aprobă utilizarea formularelor unice pe țară, fără regim special, care includ și desfășurătoarele necesare raportării activității medicilor din unitățile sanitare cu paturi, în vederea decontării de către casele de asigurări de sănătate a activității realizate potrivit contractului de furnizare de servicii medicale, conform anexelor nr. 3 a—3 i.

(4) Se aprobă utilizarea formularelor unice pe țară, fără regim special, care includ și desfășurătoarele necesare raportării activității furnizorilor de servicii medicale de urgență și transport sanitar, în vederea decontării lunare și trimestriale de către casele de asigurări de sănătate a activității realizate potrivit contractului de furnizare de servicii medicale, conform anexelor nr. 4 a—4 d.

(5) Se aprobă utilizarea formularelor unice pe țară, fără regim special, care includ și desfășurătoarele necesare raportării activității furnizorilor de servicii de îngrijiri medicale la domiciliu, în vederea decontării de către casele de asigurări de sănătate a activității realizate potrivit contractului de furnizare de servicii medicale, conform anexelor nr. 5 a—5 b.

(6) Se aprobă utilizarea formularelor unice pe țară, fără regim special, care includ și desfășurătoarele necesare raportării activității medicilor din asistența medicală de recuperare-reabilitare a sănătății, în vederea decontării de către casele de asigurări de sănătate a activității realizate potrivit contractului de furnizare de servicii medicale, conform anexei nr. 6 a—6b.

(7) Formularele menționate la alin. (1)—(6) se utilizează împreună cu formularele tipizate de „Factură” fără TVA.

Art. 2. — (1) Anexele nr. 1—6*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Formularele cuprinse în prezentul ordin constituie modele-tip.

Art. 3. — Furnizorii de servicii medicale vor raporta serviciile medicale efectuate conform contractelor de furnizare de servicii medicale în vederea decontării acestora de către casele de asigurări de sănătate județene, a municipiului București, Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești și de către Casa Asigurărilor de Sănătate a Ministerului Transporturilor, potrivit formularelor aprobate prin prezentul ordin.

Art. 4. — (1) Formularele cuprinse în prezentul ordin se vor completa separat pentru asigurați, pentru persoanele cărora li s-a acordat asistență medicală pentru accidente de muncă și boli profesionale, pentru cazurile prezentate ca urmare a situațiilor în care le-au fost aduse prejudicii sau daune sănătății de către alte persoane, pentru persoanele titulare ale cardului european de asigurări sociale de sănătate sau beneficiarii ai formularelor europene emise în baza Regulamentului CEE nr. 1.408/1971 și pentru cetățenii statelor cu care România a încheiat acorduri, înțelegeri, convenții sau protocoale internaționale cu prevederi în domeniul sănătății, care beneficiază de servicii medicale pe teritoriul României de la furnizori aflați în relații contractuale cu casele de asigurări de sănătate.

(2) La formularele menționate la alin. (1) se vor atașa, după caz:

a) lista cuprinzând distinct pentru fiecare cod numeric personal (CNP) specificarea serviciilor medicale efectuate în cazul persoanelor cărora li s-a acordat asistență medicală pentru accidente de muncă și boli profesionale;

b) lista cuprinzând distinct pentru fiecare cod numeric personal (CNP) specificarea serviciilor medicale acordate cazurilor prezentate ca urmare a situațiilor în care le-au fost aduse prejudicii sau daune sănătății de către alte persoane;

c) lista cuprinzând distinct, pentru fiecare cod de identificare a persoanei beneficiare, serviciile medicale acordate, cu specificarea următoarelor informații: țara membră a Uniunii Europene/Spațiului Economic European, numele și prenumele, data nașterii, numărul de identificare a instituției care a emis cardul european de asigurări sociale de sănătate/formularul european emis în baza Regulamentului CEE nr. 1.408/1971, numărul de identificare a cardului european de asigurări sociale de sănătate, în cazul persoanelor titulare ale cardului european de asigurări de sănătate;

*) Anexele nr. 1—6 se publică ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 346 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

d) lista cuprinzând distinct, pentru fiecare cod de identificare a persoanei beneficiare, serviciile medicale acordate cu specificarea următoarelor informații: țara, numele și prenumele, data nașterii în cazul cetățenilor statelor cu care România a încheiat acorduri, înțelegeri, convenții sau protocoale internaționale cu prevederi în domeniul sănătății.

Art. 5. — La data intrării în vigoare a prevederilor prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Casei Naționale de Asigurări de Sănătate nr. 329/2008 pentru aprobarea utilizării formularelor unice pe țară, fără regim special, necesare

raportării activității furnizorilor de servicii medicale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 394 și 394 bis din 26 mai 2008.

Art. 6. — Casele de asigurări de sănătate județene, a municipiului București, Casa Asigurărilor de Sănătate a Apărării, Ordinii Publice, Siguranței Naționale și Autorității Judecătorești și Casa Asigurărilor de Sănătate a Ministerului Transporturilor vor duce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Casei Naționale de Asigurări de Sănătate,
Irinel Popescu

București, 24 aprilie 2009.
Nr. 563.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

